

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het College, heeft op 23 januari 2020 uitspraak gedaan op het beroep van

..... hierna: appellant,

welk beroep was gericht tegen de beslissing van de examencommissie Erasmus MC van 26 september 2019 betreffende het niet verlengen van de geldigheid van de afgelegde tentamens van de coschappen Heelkunde en Kindergeneeskunde.

1. Verloop van het geding

Bij schrijven van 7 november 2019, door het college op 7 november 2019 ontvangen, heeft ..... namens appellant beroep ingesteld tegen voornoemde beslissing. Het college heeft op 7 november 2019 het beroepschrift doorgezonden aan de secretaris van de examencommissie met het verzoek om in overleg met betrokkenen na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is en het resultaat van dat overleg uiterlijk binnen drie weken schriftelijk mee te delen aan het college. Een minnelijke schikking is niet tot stand gekomen en op 10 december 2019 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 23 januari 2020. Appellant is verschenen, bijgestaan door ..... (advocaat). Namens verweerder was aanwezig ..... (lid) en ..... (secretaris).

2. Uitgangspunten

2.1 Appellant is gestart in 2003 met de opleiding geneeskunde en heeft op 30 september 2013 het coschap heelkunde behaald en op 28 november 2013 het coschap kindergeneeskunde.

2.2 In een schrijven van 15 november 2010 van verweerder aan appelland is voor zover van belang het volgende geschreven.

"[Verweerder] verlengt eenmalig de geldigheid van al het door u gevolgde onderwijs en alle door u behaalde tentamens/examens tot en met augustus 2011. (...) Lukt het u niet om voor eind augustus [2011] af te studeren, dan verloopt de geldigheid van een groot aantal onderwijsselementen en tentamens/examens en zult u deze opnieuw moeten halen"

2.3 In een schrijven van 24 oktober 2011 van verweerder aan appelland is voor zover van belang het volgende geschreven.

"(...) alles in ogenschouw nemende en hierin ook uw persoonlijke omstandigheden meewegende heeft [Verweerder] besloten om bij hoge uitzondering de geldigheid van uw tentamens en onderwijsselementen nog een maal te verlengen tot eind februari 2012.

(...)

Verder spreken wij u opnieuw op 31 oktober [2011] (...), om in een persoonlijk gesprek het nogmaals heel duidelijk te stellen dat u uw verantwoordelijkheid moet nemen en uw studie (dus ook uw coschappen) op een goede en positieve manier moet afronden. U heeft in het verleden steken laten vallen en u zult deze moeten herstellen wilt u als praktiserend arts kunnen werken"

- 2.4 In een gespreksverslag tussen verweerder en appellant op 31 oktober 2011 is, voor zover relevant het volgende neergelegd.

"[In het gesprek van 31 oktober 2011] is duidelijk gesteld dat [appellant] geen enkele extra kans meer zal krijgen. [Appellant] moet nu laten zien wat hij waard is en anders verloopt de geldigheid van alles wat hij langer dan 5 jaar geleden gehaald heeft. [Appellant] geeft aan dit goed te begrijpen en geeft aan dat hij volledig geconcentreerd met zijn studie bezig is en zal blijven"

- 2.5 Appellant gedurende de collegejaren 2014-2015 en 2015-2016 niet was ingeschreven voor de opleiding geneeskunde en als zodanig ook geen lessen heeft kunnen bijwonen en tentamens heeft kunnen afleggen.

- 2.6 Bij schrijven van 3 januari 2020 heeft ..... (hierna: raadsman) medegedeeld de zaak te hebben overgenomen van ..... en de belangen van appelland te behartigen.

- 2.7 Ter zitting heeft de raadsman namens appelland het college laten weten het verzoek onder conclusie, te weten 21 (4) in te trekken.

3. Regelgeving

- 3.1 In Kamerstukken I 2015/16 34251, E, p. 7 is, voor zover relevant, het volgende opgenomen.

"In het licht van ontwikkelingen van meer recente datum, meer specifiek het studievoorschot, is het niet in het belang van de student dat behaalde resultaten weer worden afgenomen om andere redenen dan de inhoudelijke redenen zoals deze in het wetsartikel zijn weergegeven. Zoals blijkt uit de strategische agenda hoger onderwijs en onderzoek 2015-2025, «De waarde(n) van weten» (Ministerie van OCW, juli 2015), is het streven dat de kwaliteit van de studie, inclusief de studievoortgang, wordt bevorderd door in te zetten op het verhogen van de betrokkenheid van de student bij de opleiding. Dit kan bijvoorbeeld door in te zetten op kleinschalige leergemeenschappen, rijke leeromgevingen en goede en inspirerende docenten. Rendement is dan de uitkomst van kwalitatief goed onderwijs, geen doel op zichzelf."

- 3.2 Artikel 7.10 lid 4 van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek (hierna: WHW) bepaalt, voor zover relevant het volgende.

"Het instellingsbestuur kan de geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens beperken, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie die geldigheidsduur in een individueel geval te verlengen. De geldigheidsduur van een met goed gevolg afgelegd tentamen kan uitsluitend worden beperkt, indien de getentamineerde kennis of het getentamineerde inzicht aantoonbaar verouderd is, of indien de getentamineerde vaardigheden aantoonbaar verouderd zijn. Het instellingsbestuur stelt nadere regels vast omtrent de uitvoering van dit lid en over de wijze waarop bij het beperken van de geldigheidsduur in redelijkheid rekening wordt gehouden met bijzondere omstandigheden in de zin van artikel 7.51, tweede lid. De geldigheidsduur van met goed gevolg afgelegde tentamens wordt in geval van bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 7.51, tweede lid, ten minste verlengd met de duur van de op grond van artikel 7.51, eerste lid, toegekende financiële ondersteuning."

- 3.3 In een uitspraak van het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs (hierna: CBHO) van 6 februari 2019 zaaknummer 2018/168 is het volgende, voor zover relevant, bepaald.

"Nu bij aanvang van een masteropleiding Geneeskunde direct sprake is patiëntcontact, acht het College het op zichzelf niet onredelijk dat het instellingsbestuur eisen stelt aan de actualiteit van kennis, inzicht en vaardigheden en daarvoor aansluit bij de termijn die geldt voor registratie in het BIG-register"

- 3.4 Bij uitspraak van het college van 21 oktober 2019 (CBE 19.141) is overwogen (4. III):

(...) uit de (...) feiten en omstandigheden blijkt dat zich rondom [appellant] vanaf 2007 op het professionele vlak, zoals kennis, communicatie en aanwezigheid meerder incidenten c.q. [gedragingen] hebben voorgedaan die onder het protocol Iudicium Abeundi vallen.

4. Motivering

- I. Appellant kan zich primair niet verenigen met het besluit van verweerder om geen verlenging van de geldigheid van de resultaten van de coschappen Heelkunde en kindergeneeskunde te verlenen, nu aldus appellant uit niets blijkt dat de getentamineerde kennis of het getentamineerde inzicht aantoonbaar verouderd is. Gelet op het voorgaande is appellant eveneens van mening dat hij er gerechtvaardigd op mocht vertrouwen dat de geldigheid van voornoemde coschappen op verzoek en voor zover nodig zouden worden verlengd. Daarnaast, brengt appellant naar voren, dat hij nooit een melding heeft ontvangen dat de geldigheid van bepaalde coschappen en/of onderwijsonderdelen zouden verlopen en dat dit tot gevolg zou hebben dat hij deze coschappen en/of onderwijsonderdelen opnieuw zou moeten doen.

- II. Verweerder brengt naar voren dat, met het oog op artikel 7.10 lid 4 WHW, artikel 7.11 van de OER, artikel 8.1 van de Wet Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg (hierna: Wet BIG), artikel 2 en 6a Regeling periodieke registratie Wet BIG, de geldigheid van behaalde onderwijsonderdelen beperkt is tot vijf jaar. Appellant heeft de coschappen heelkunde en geneeskunde behaald op 30 september 2013 en 28 november 2013. Daarmee is gelet op het voorgaande de geldigheid van deze resultaten met ruim een jaar verlopen. Ook overigens is verweerder niet bekend met enige bijzondere omstandigheden zoals bedoeld in artikel 7.10 j^e 7.51 lid 2 WHW. Bovendien is appellant in het verleden reeds meerdere malen aangemaand dat de geldigheid van zijn tentamens zou verlopen. In het licht van de voorgeschiedenis van appellant en de herhaalde aanmaningen ten aanzien van de geldigheid van tentamens, er niet gerechtvaardigd op heeft kunnen vertrouwen dat de examencommissie hem erop zou attenderen dat de geldigheid van zijn tentamens zou verlopen. Ten slotte brengt verweerder naar voren dat de kennis, inzicht en vaardigheden van appellant verouderd zijn.

- III. Het College overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Het college overweegt dat in de WHW is vastgelegd dat de geldigheid van behaalde tentamens uitsluitend beperkt kunnen worden wegens het verouderen van kennis, inzicht en vaardigheden. Voorts, en in lijn met vaste rechtspraak¹, acht het college het niet onredelijk dat verweerder eisen stelt aan de actualiteit van kennis, inzicht en vaardigheden en daarvoor aansluit bij de termijn die geldt voor de BIG-registratie.

Appellant heeft ter zitting erkend dat hij gedurende de periode 2014-2015 en 2015-2016 niet was ingeschreven voor de opleiding geneeskunde en als zodanig geen onderwijs heeft kunnen volgen. Daar komt bij dat blijkens de stukken² er reeds langere tijd kritiek is op het inhoudelijk functioneren van appellant, waar ook herhaaldelijk met hem over is gesproken. Die kritiek houdt -kort samengevat- in dat (1) zijn kennis onvoldoende blijkt, (2) zijn communicatievaardigheden verbetering behoeven en (3) zijn aanwezigheid te wensen over laat. Daarbij is appellant door verweerder meermalen gewezen op het feit dat eerder afgelegde tentamens mogelijk zouden kunnen vervallen.

¹ Zie bijvoorbeeld de uitspraak van het CBHO 6 februari 2019 zaaknummer 2018/168.

² Zie bijvoorbeeld de uitspraak van CBE 2019 zaaknummer 19.141 alsmede de gespreksverslagen van de periode 2007- 2019.

Reeds deze optelsom van feiten, handelingen en gedragingen maakt, gelet op de aan studenten zoals appellant terecht gestelde eisen aan actualiteit van kennis, inzicht en vaardigheden, dat verweerder terecht bij appellant heeft mogen bepalen dat de kennis, inzicht en vaardigheden van appellant niet meer actueel zijn en aldus geldigheid van de resultaten van appellant voor de coschappen heelkunde en kindergeneeskunde verlopen zijn.

5. Uitspraak

Het College verklaart het beroep van appellant ongegrond.